

חגיית פלג רוטם / יום חמישי, 22 באוקטובר 2020 **Chat** **אמנות**

אבנר לוינסון: לוותר על צורה טהורה לטובת הדימוי האנושי

אבנר לוינסון בבוקר בונה טרסות אבנים ושותל עצים, ואחר הצהריים מפסל ורושם. בתערוכת היחיד בגלריה זימאק הוא מציג פסלים ורישומים שעוסקים במתח שבין הפיגורטיבי למופשט

חגיית: התי, אבנר, מה שלומך בימים מוזרים אלה?

אבנר: שלומי טוב, אני מפריד בין מה שקורה בחוץ למה שעובר עלי בסטודיו. ופה בסטודיו השקט נותן לי אפשרות להתרכז בעבודה

חגיית: זו ברבה. התערוכה שלך בגלריה זימאק, Free Standing, נפתחה ימים ספורים לפני הסגר?

אבנר: נכון, התערוכה נפתחה שבוע לפני הסגר, עכשיו אני מקווה שתיפתח מחדש

חגיית: ובינתיים אתה עובד בסטודיו, ונערך לשנת לימודים?

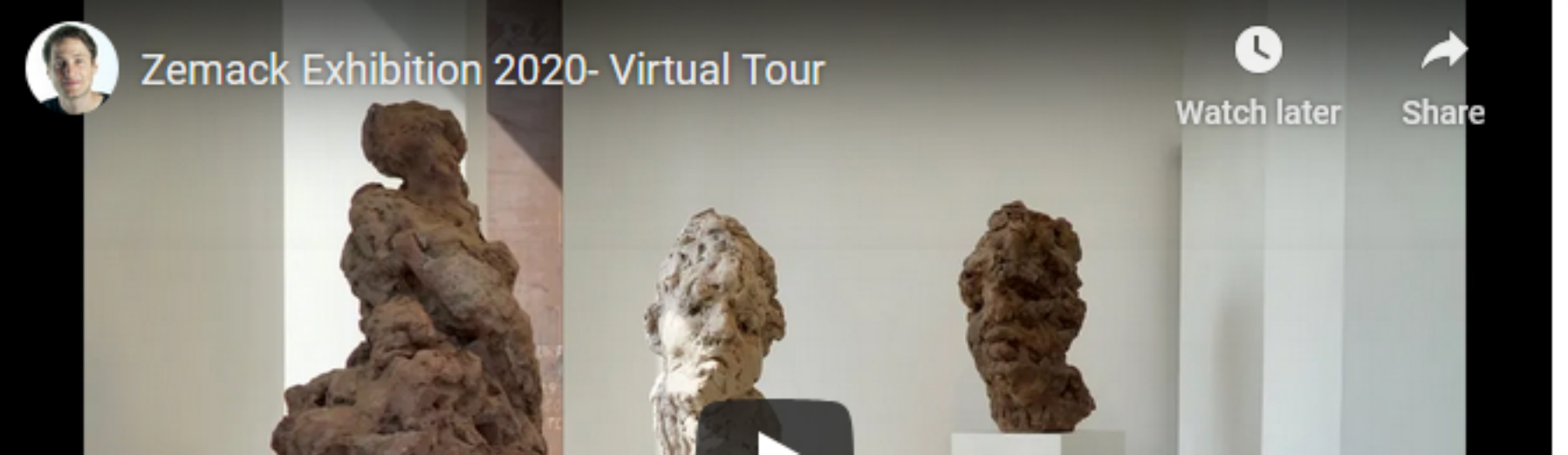
אבנר: באיזשהו אופן הסגר גם נתן לי הפסקה שהיא טובה, זמן לעכל לא כל המהלך הגדול הזה של פתיחת תערוכה. אני עובד עכשיו בסטודיו במושבו שבו אני גר, מושב צפיריים בעמק האלה: בבוקר אני בונה טרסות אבנים ושותל עצים (40) ואחר הצהריים מפסל ורושם.

אני עובד על פסלים קצת שונים ממה שעשיתי בשנים האחרונות, עזבתי את החימר וזרתתי לעבוד בתערובת מיוחדת שאני מכין של עיסת נייר על בסיס קונסטרוקציה של ברזל, שמאפשרת לי ליצור במרחב באופן הרבה יותר חופשי. בינתיים הופיע דמות מזדה ועוד לא ברור לי לאן זה ילך

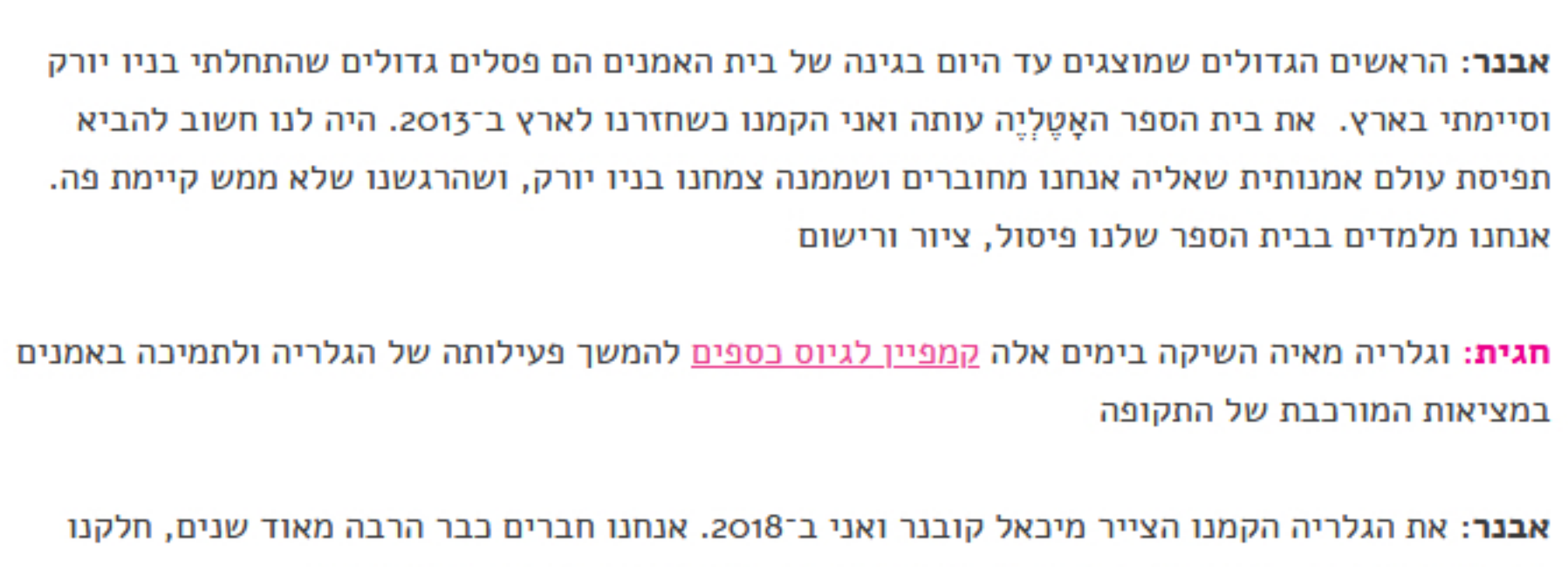
חגיית: זו תערוכת היחיד הראשונה שלך בגלריה בארץ?

אבנר: חייתי עשור בניו יורק וכשחזרתי לארץ הצגתי תערוכות יחיד בבית האמנים בתל אביב. אחרי התערוכה בבית האמנים הרגשתי צריך למקד את הפוקוס שלי לתהליכים בסטודיו, ובמשך ארבע שנים לא הצגתי.

התערוכה הזאת ב"זימאק" מרחבת ביקור את מה שקרה בשנים האלו

צילום: ירון הרמתי

חגיית: והדברים שקרו בינתיים כוללים הקמת בית הספר "האטלייה", עם זוגתך האמנית עותה פטינקין, ופתיחת גלריה מאיה, בניהול קבוצת אמנים שאינה קולקטיב (אשמח להגדרה יותר קולעת). למי שלא מכיר אותך נאמר שפסלי הראשים הגדולים והגושניים שעומדים בגינת בית האמנים בתל אביב, ברחוב אלחריזי, הם עבודות שלך מתקופת הזדהה לארץ

אבנר: הראשים הגדולים שמוצגים עד היום אבינה של בית האמנים הם פסלים גדולים שהחלחתי בניו יורק וסיימתי בארץ. את בית הספר האַטלייה עותה ואני הקמנו כשחזרנו לארץ ב'2013. היה לנו חשוב להביא אותך נאמר שפסלי הראשים הגדולים והגושניים שעומדים בגינת בית האמנים בתל אביב, ברחוב אלחריזי, אנתנו מלמדים בבית הספר שלנו פיסול, ציור ורישום

חגיית: וגלריה מאיה השיקה בימים אלה **המפגין לניסו כספים** להמשך פעילותה של הגלריה ולתמיכה באמנים במציאות המורכבת של התקופה

אבנר: את הגלריה הקמנו צייר מיכאל קובנר ואני ב'2018. אנתנו חברים כבר הרבה מאוד שנים, חלקנו סטודיו בניו יורק, בבושוויק (ברוקלין), וכבר אז התחיל להתגלגל הרעיון לפתוח גלריה.

הגלריה מנוהלת כהתאגדות ללא מטרת רווח, וללא כל מימון ותמיכה ממסדית. שמנו לנו למטרה להציג בעיקר אמנים בחילת דרכם ולתת להם במה, שממנה יוכלו להתפתח עוד, ולקיים דיאלוג רב דורי באמנות ותרבות. עד כה הציגו בה מעל 50 אמנים.

בשביל לאפשר את המשך הפעילות החלטנו לצאת בקמפיין לגיוס מימון המונים, בעזרת קהילת האמנים. יותר מ-100 אמנים מציעים למכירה כ-400 עבודות מצוינות (בדף האתר), וכמוכן שישנה גם אפשרות פשוט לתרום. בין האמנים שתומכים ותרומו עבודות למכירה: יאיר רבזוב, ציבי גבע, גלעד כהנא, מיכל נאמן, זויה צ'רסקי, ועוד רבים, לצד אמנים צעירים ופחות מוכרים. 50% מההכנסות של מכירת היצירות מועברות ישירות לאמנים והיתר עבור המשך קיום הגלריה

חגיית: בהצלחה! ומבחינתך המכלול הזה עובד בהרמוניה? משפחה, יצירה, לימוד וניהול?

אבנר: זה לא פשוט והשבעות שלי מאוד עמוסות, אבל העיסוקים השונים מאוד מעניינים אותי ומאזנים אחד את השני, כל אחד עונה על צורך אחר שיש לי

צילום: ירון הרמתי

חגיית: אם לחזור לנקודת ההתחלה – הפיסול שלך הוא מונומנטלי ואפילו טקטילי, מושך לגעת. וגם לימוד ציור ופיסול, מהמטרות של האטלייה, דורשים מגע. אתם נערכים אחרת לפתיחת הקורסים?

אבנר: האמת שזאת הייתה התלבטות, האם לשנות את הפורמט וללמד מרוחק בזום. החלטנו שזה לא נכון לנו, נחזור ללמד בהקדם, פיזית בביתנו, כי כמו שצינת העבודה בחומר מול התלמידים הכרטיס מבחינתנו

חגיית: החומר, במקרה של הפיסול שלך, הוא דו משמעי – יש את החומר שבו ואתה עובד ומעבד את הפסל; ויש את החומר הפנימי, נסיבות החיים שלך, שאמרת בעבר שמאוד מזינים את חיפוש האמנותי שלך. הצל הכבד שאובדן אביך – שנרצח כשהיית נער – הביא אותך לחפש תשובות באמנות?

אבנר: האמת שלא ממש, לא באופן מודע. היום, בראייה לאחור – ואם מנסים להבין מה קרה שם או – אפשר כמוכן לעשות חיבור, אבל אותי זה לא העסיק ביום-יום ובעבודה בסטודיו. אני מניח שהאופן שבו אני עובד קשור למצבור חוויות וארועים שעברתי ועיצבו אותי.

מה שהעסיק אותי מגיל צעיר, ועדיין מעסיק אותי היום, זה איך ליצור הבעה שהיא לא רגש ספציפי, ולא ניסיון לתאר סיטואציה או להעביר סיפור, אלא האפשרות להעביר חוויה אנושית עמוקה שלא הצלחתי לבטא במילים

מה שהעסיק אותי מגיל צעיר, ועדיין מעסיק אותי היום, זה איך ליצור הבעה שהיא לא רגש ספציפי, ולא ניסיון לתאר סיטואציה או להעביר סיפור, אלא האפשרות להעביר חוויה אנושית עמוקה שלא הצלחתי לבטא במילים

חגיית: בפיסול שלך יש התכתבות עם הגושניות של ג'קומטי. משחק בין דמות לאבסטרקט, אבל אתה תמיד נשאר בתחום האנושי?

אבנר: כשאני עובד על המוטיב של דמות אדם, בין אם זו דמות מלאה או ראש, אני מרגיש שאני נע בין שני קטבים: דימוי שקרוב יותר למציאות, ומנגד דימוי מופשט. פעם יותר פיגורטיבי ופעם יותר מופשט. המתח בין שני הקטבים הוא שמעניין אותי.

מעניין אותי להתעסק בשאלות של פשה פסטיית פיסיולית: יחסים בין צורה, נפח, מסה, שיווי משקל וקומפוזיציה. אבל הצורה לכשעצמה באופן אבסטרקטי לא מספיק מעוררת אותי והיא חייבת להיות שלובה בתוך הדימוי האנושי, שמבחינתי הוא הדבר החי והמרכזי. לכך לפעמים אאוותר על צורה טהורה לטובת הדימוי האנושי.

העבודות הגדולות שמוצגות בתערוכה בגלריה הן מארבע השנים האחרונות והפסלים הקטנים יותר והרישומים מגיעים עד 15 שנה אחורה. אני לא נוהג לעבוד לקראת תערוכה, אלא באופן קבוע, פשוט עובד בסטודיו. אני לא חושב על נוטיב שיקשור בין העבודות והאמת שגם לא על הסיפור של כלי יצירה, אלא מתעסק בהתפתחות של הפסל עצמו. רק אחרי זמן, כשהפסלים הגמורים עומדים אחד ליד השני בסטודיו יכול להיות צורה שמתברר אותם לכדי תערוכה שלמה.

כשהתחלנו לתכנן את התערוכה ירון הרמתי, אוצר הגלריה, הציע שניצג בחלל המרכזי את הפסלים הגדולים של ראשים ודמויות באופן יותר מודיאלי, מאורגן ונקי, על בסיסים לבנים. ובחדר הפנימי מדיף מלא בכי"ס פסלים קטנים ורישומים שעדיין נמצאים במחברות הרישום שלי, ומשך שמראה סרטונים שונים של תהליך היצירה, רגעים בסטודיו שלי ועשיית תבניות יציקה. כך נוצרה בחלל הזה חווייה פחות פורמלית, כמו ביקור בסטודיו

חגיית: עכשיו במצב של סגר מתמשך ואי-ודאות, אתה ממתין שהתערוכה תיפתח מחדש או שהיא כבר "מאוחרת"?

אבנר: אני מצפה לפתיחה המחודשת. המון אנשים שחשבו לי שיראו את התערוכה לא הספיקו להגיע

חגיית: אני מקווה שבמהרה ייפתח הכל. ובינתיים מאחלת בהצלחה בכל המיזמים

הישארו מעודכנים והירשמו לניוולדטר שלנו. כדאי!

הרשמה

